

Forum Ecclesiasticum

In Quo Jus Canonicum Universum, Librorum Ac Titulorum Ordine Per Quæstiones Et Responsa, Tam Canonistarum Veterum & Recentiorum, quàm Legistarum, in iis, quæ Utrique Juri, Canonico Et Civili Communia Sunt, Authoritate stabilita, Methodo clara & facili explanantur

Leuren, Peter

Moguntiae, 1720

Titulus XXX. De eo, qui furtivè Ordinem suscepit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73982](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73982)

quòd licet Trid. l. c. præcipiat, ne quis primâ tonsurâ initiatur, & consequenter, ne ordinetur, qui Sacramentum confirmationis non suscepit, indeque, qui id fecerit, illicitè agat; non tamen à Trid. aut à Jure communi ullibi ei imponatur suspensio vel irregularitas, & consequenter arg. c. 15, qui de sent. excom. in 6, imò non esse peccatum mortale, si quis sine Confirmationis Sacramento suscipiat Ordines etiam Sacros, aut in iis ministret, probabiliùs cum Avila. l. c. f. 1. du. 3. docet Pirh. num. 10. & plerique recentiores.

Quest. 408. An & qualiter per saltum ordinatus incurrat irregularitatem?

R Esp. Incurrit illam, si temerè ante absolutionem à suspensione exerceat actum Ordinis per saltum suscepti, quia violat censuram, nempe suspensionem, non tamen incurrit eam suscipiendo solummodò ordinem per saltum, si ab exercitio talis ordinis abstinet, utpote quæ nullibi in jure expressa. Suar. Fagn. ll. cit. Sylv. l. c. num. 12. Barb. & alii contra Gonz. inc. univ. h. t. num. 6. Sed neque sit irregularis ministrando in Ordinibus, quos legitimè perceperat; quia ab iis non erat suspensus, Barb. l. c. allegat. 47. num. 10. Avila, l. c. du. 2. concl. 2. in fin. Pirh. h. t. n. 5.

Quest. 409. Quis possit dispensare in pœnis ob ordines per saltum susceptos contractis?

R Esp. Primò: Potest Episcopus dispensare in suspensione seu absolvere ab ea, ita ut in ordine per saltum suscepto ministrare possit, & ordinem omissum recipere, si in eo ordine non ministraverit. c. univ. h. t. Trid. l. c. idque, siue scienter siue ignoranter fuerit ita promotus; quia Concilium non distinguit, utrùm scienter ex ambitione & malitia, an ex negligentia & ignorantia sic fuerit ordinatus, sed indistinctè & simpliciter

dicit, posse Episcopum dispensare, si non ministraverit. Pirh. h. t. num. 6. modò tamen priùs ordinem omissum receperit. Quia, ut quis ascendat ad Superiores Ordines, aut in iis ministret, antequam receperit ordines intermedios suppositâ institutione, ut ordines gradatim recipiantur, per se malum est, & repugnans juri divino, ita ut in eo etiam Summus Pontifex dispensare non posse videatur, ut Pirh. num. 5. vers. norand. tertio. Unde jam in eo dispensare non poterit Episcopus, si in Ordine per saltum suscepto citra dispensationem ministraverit, siue scienter & dolosè, siue ex ignorantia sic ordinatus fuit; quia nec in hoc Concilium distinxit. Suar. cit. num. 4. in fine. Barb. l. c. n. 6. Lopez, in pract. can. apud Diaz. c. 24. in addit. Lit. D. Pirh. num. 6. apud quem tamen negat Fagn. in c. univ. h. t. num. 24. & 25. posse Episcopum cum illis dispensare, qui non ministrarunt, si scienter fuerint per saltum ordinati. Sed neque Episcopus potest dispensare cum eo, qui per saltum promotus, recepit sine dispensatione ordinem prætermisum, ut ministraret in Ordinibus susceptis, & ad Superiores ascendat; cum, etsi vi Trid. l. c. prohibeatur solum Episcopis dispensare cum promotis per saltum, si in ordine sic suscepto ministraverint, adeoque cessante hac conditione, cum suscipere ordinem prætermisum non sit ministrare in ordine; verùm tamen si ordinatus per saltum recipiat sine dispensatione ordinem omissum, incurrit novum genus suspensionis, quia suscipit illum ordinem censurâ ligatus, cum excommunicato autem aliave censurâ irretito, qui scienter ordines recepit, solus Papa dispensare potest. Pirh. num. 5. cum Barb. l. c. num. 11. Porro etsi Episcopus dispensare non possit in suspensione aut irregularitate contracta ex usu taliter suscepti ordinis, si delictum sit publicum, dispensare tamen poterit in ea vi Trid. Sess. 24. c. 6. si delictum sit occultum. Avil. l. c. concl. 2. Pirh. num. 5. Reiffenst. h. t. num. 10.

TITULUS XXX.

De eo, qui furtivè Ordinem suscepit.

Quest. 410. Quis dicatur furtivè recipere Ordines?

R Esp. Sunt ii, qui vel in examine rejecti, vel sine examine simulque sine consensu & licentia Ordinarii, hoc est, proprii Episcopi ordinatoris dolosè cæteris ordinandis se ingerunt. Item, qui admissi unâ eademque die ordines minores cum aliquo Sacro Ordine aut duos Sacros Ordines simul contra Superioris inhibitionem vel citra ejus licentiam recipiunt. Sumitur ex can. quando. dist. 24. c. extra. dist. 64. c. 2. & 3. h. t. Abb. in rub. h. t. Gl. in c. 1. h. t. v. furtivè: Host. in sum. h. t. num. 1.

Quest. 411. Utrum recipiens ordinem furtivè ordinetur licitè & validè?

R Esp. Etsi talis graviter peccet, utpote contra præceptum Ecclesiæ grave & in gravi materia, valet tamen ordo sic susceptus, ut habet communis. Arg. c. 1. h. t. ubi sic ordinatus non jubetur reordinari, & sublata censurâ permittitur in illo ordine ministrare, nisi tamen ordinans haberet seriâ intentionem non ordinandi dicto modo furtivè se ingerentes. cir. c. 1. Rebuff. in pr. benef. tit. de Cler. malè promot. Gl. 4. n. 19. Pirh. h. t. n. 5.

Juxta unanimes & certam AA. ad valorem Sacramenti requirementum intentionem conferentes illud. Unde & præmitti solent collationi Ordinum ab Episcopis eorumve Officialibus hæc aut similia verba; *Non intendimus ordinare non examinatos aut approbatos.* Talem autem intentionem & protestationem tales non ordinandi præmittere non esse consultum, monet de Lugo de Sacram. d. 8. num. 119. tum quia est difforme ritibus & praxi universalis Ecclesiæ; tum quia secum trahit gravissima incommoda & pericula, quæ ex dubia & irrita ordinatione oriuntur. Quamvis consultum sit & juri conforme, ut sub excommunicatione prohibeatur, ne se ingerant non approbati, vel ne aliqui plures ordines eadem die recipiant. Arg. c. 1. 2. 3. h. t. Quod verò docent Bonac. d. Sacram. d. 2. q. 2. c. 4. num. 6. Laym. L. 5. tr. 1. c. 4. num. 6. Henric. L. 2. c. 8. num. 5. Validè tales furtivè se ingerentes ordinati, non obstantè præmissâ protestatione & intentione illos non ordinandi, si Episcopus postmodum nihilominus habeat intentionem ordinandi omnes præfentes, vel faciat intentionem universalem faciendi circa præfentes sistendi se pro Ordinibus suscipiendis, quod facit Ecclesiæ, verum quidem videtur, si revera haberet illam intentionem

nem, etsi fortè minùs conformiter praxi universalis Ecclesiæ, quia intentio illa posterior prævalet priori, eamque virtualiter revocat, & sic validè ordinari furtivè se ingerentes per priorem aliàs intentionem ab Ordinibus suscipiendis remotos, absolute tamen eos validè ordinari, ut vult Laym, eò quòd Episcopus censetur semper habere actualem & practicam intentionem ordinandi hominem præsentem ad ordines recipiendos, non videtur dicendum Episcopum, sicut habere potuit, ita habuisse seriam intentionem non ordinandi furtivè se ingerentes, vel ex eo constat, quòd verbis manifestavit, eamque in dubio retractasse per contrariam nullo modo manifestatam non præsumatur. Arg. *L. generaliter. C. de non numer. pecunia*, ubi: *Nimis indignum videtur, quod sua quisque voce dilucide protestatus est, id in eundem casum infirmare, proprioque testimonio resistere.* Ad hæc in dubio, quando agitur de valore Sacramenti, pars tutior (qualis est tales non censerentur ordinatos) est eligenda.

Quæst. 412. Quas penas incurrat furtivè ordinatus?

REsp. Est ipso jure suspensus ab Ordinibus ita susceptis. Abb. *in c. 1. h. t. not. 1. Pirh. h. t. num. 3.* cum communi. Arg. *c. 1. 2. 3. h. t. & si Episcopus priùs id prohibuit sub excommunicatione, furtivè se ingerens, nec in furtivè, nec in aliis rite susceptis Ordinibus ministrare valet, hoc ipso, quòd sit excommunicatus, & consequenter, si id fecerit, incurrit irregularitatem, ob quam*

sine dispensatione promoveri nequit, ad Ordines Superiores. *c. 1. h. t. Barb. ibid. num. 5. Abb. in c. 2. h. t. num. 2. Laym. l. c. p. 5. c. 3. num. 1. Bonac. & alii contra Nav. apud Reiffenst. num. 10.* qui tamen examinatus & approbatus ad Ordines minores, vel etiam ad majores, duos unà die suscipit solum suspensionem & non irregularitatem incurrit (intellige si non ministrat in simul susceptis) Suar. *l. c. S. 3. num. 5. Castrop. de cens. d. 6. p. 17. num. 1. Reiffenst. h. t. num. 11.* cum Gl. *in c. 1. h. t.* eò quòd contra tali modo suscipientes Ordines non nisi suspensio statuatur in jure.

Quæst. 413. Quis dispensare possit in penis contractis ob Ordinem furtivè susceptum?

REsp. Si illum suscepit non præcedente prohibitione sub excommunicatione, potest à pena nihilominus incurta dispensare Episcopus, vel etiam Superior Regularis, si talis post ordinem ita susceptum Religionem ingrediatur, & ibi laudabiliter aliquamdiu vixerit. Reiffenst. *h. t. num. 12.* juxta expressum textum *c. 1. & 2. h. t.* Secus est, seu solus Papa dispensare poterit, si contra expressam prohibitionem Episcopi ordinem furtivè suscepit, nisi, ingressus fuerit religionem, in quo casu cum eo dispensare poterit Episcopus, ut in Ordinibus furtivè susceptis ministrare & ad Superiores ascendere possit, *c. 1. 2. 3. h. t.* uti etiam eo manente in sæculo dispensare potest Episcopus, vi Trid. *sess. 24. c. 6.* si delictum sit occultum,

TITULUS XXXI.

De Excessibus Prælatorum & Subditorum.

Quæst. 414. In quibus solcant Prælati ecclesiastici excedere in subditos Clericos?

REsp. Loquendo de excessibus Prælatorum, qui hoc titulo specialiter examinantur, sunt hi plures, & primò quidem, dum in subditos sibi excessum committunt, indebitis oneribus, talis seu exactio-nibus eos gravando; his enim nequeunt eos gravare, nisi jure vel consuetudine iis competat. *c. qua cognovimus. 10. q. 3. c. cum Apostolus. §. prohibemus. de censib. ac præsertim si exactam pecuniam imposuimusve aliud gravamen non præstent, interdicens iis divinum officium, vel censuras infligendo, aut aliàs viliter & inhonestè illos tractando, ita ut Laicis reddantur despicabiles. c. 1. h. t.*

2. Secundò: si censuris propter alias causas indebitè & injustè inflictis eos vexent, *cit. c. 1. circa quod notandum hic obiter, de quo alibi ex professo: Episcopum non posse excommunicare vel suspendere Clericos, vel eorum ecclesias interdiciere sine judicio, id est, consensu Capituli sui, Pirh. h. t. n. 2. not. Secundò: cum Gl. in cit. c. 1. v. Capituli. juxta quòd expressè dicitur de interdicto c. 2. de his que sunt à major. part. capit. Siquidem, dum agitur de gravi & severa pœna injungenda, inque arduis negotiis per Episcopum requiritur consensus Capituli, quamvis in levioribus non nisi consilium, quod tamen non tenetur sequi, Salzedo in *pract. crim. can. c. 3. §. competit quidem. Rodriq. Tom. 2. qq. regul. q. 22. a. 7. Pirh. l. c. ubi tamen R. P. Leur. Jur. Can. Lib. V.**

addit, de consuetud. n. 6, hodie dum valere consuetudinem legitime præscriptam, ut Episcopus in inquirendis & puniendis criminibus subditorum non teneatur requirere consensum sui Capituli. *c. non est de consuetud. in 6.*

3. Tertiò: Episcopi excedunt, ecclesiam alteri Prælato inferiori subjectam sine legitima causa ab ejus subjectione & obsequio liberando. *c. 2. h. t.* sic nequit Archidiaconorum (idem est de aliis Prælati Episcopo inferioribus) jura, immunitates, jurisdictionem, obsequia subjectionemque præstanda, privilegio, consuetudine, præscriptione acquisita eripere aut diminuere. Gl. *in c. 2. h. t. v. diminuit.* ubi etiam, quòd Episcopus nequeat alicui concedere privilegium in judicium alterius. Arg. *can. conquestus. 9. q. 3.* Unde etiam, si Episcopi alijque similes Prælati exigant aut præcipiant aliquid repugnans privilegio subditi, is non tenetur. *c. 5. h. t.* ubi & hoc ipsum ei denegare potest proprià autoritate, juxta *cit. c. cognovimus.* nisi Episcopus aut Superior sit in possessione illius, quod à subdito privilegiato petit; tunc enim non nisi autoritate delegata *cit. c.* id negare potest, Arg. *c. cum inferior. de major. & obed. Pirh. h. t. num. 10.* cum Abb. *in cit. c. 5. h. t. in fine.* Quin imò sententia excommunicationis lata ab Episcopo contra subditum, eò quòd non paruerit sibi in iis, quæ contra privilegium ei à Superiore seu Papa concessum non tenet. *c. cum ad quorundam. h. t.* cum quoad hoc exempti sint subditi à jurisdictione Episcoporum.

4. Quartò: Excedunt, si beneficia & ecclesias indigne